

Največji zračni napad na francosko obal

Angleški avijatičarji so v 11 urah šestkrat napadli. Pri belem dnevu so razbijali nemške postojanke na francoski obali. Siloviti spopadi med angleškimi in nemškimi letali.

London, 26. aprila. — Bombni napad angleške zračne sile na Francijo, ki so ga izvajali angleški avijatičarji v soboto od jutra do večera, je bil eden največjih v tej vojni. V enajstih urah so angleži udarili sovražnika v šestih zaporednih napadih. Nemci so odgovorili s tem, da so poslali veliko število bombnikov na zahodno angleško obalo.

Angleški bombniki so napadli Cherbourg, Havre, Calais in druge točke na zahodni Franciji. Tekom teh napadov je prišlo do strahovitih spopadov med nemško in angleško zračno silo.

Ta drzoviti angleški napad na belem dnevu je prisilil Nemce, da so poslali v zrak največje število bojnih letal. Uspeh masnega napada angleške zračne sile je dokazal Nemcem, da nimajo dovolj bojnih letal, ki bi mogli odbiti napad Angležev. Angleži so izgubili pri 15 bojnih letal in en bombnik.

Bojim so se lovili angleški avijatičarji v svojih bojnih letalnicah z nemškimi so težki ameriški bombniki vsipali bombe na tle, na pomole in pristanišče Cherbourg in Havre ter na druge točke v Calaisu.

Največ škoda pa so prizadeli angleški Nemcem v dveh zaporednih napadih na baltiško

pristanišče Rostock, ki služi za oporišče nemškim armadam v Norveški, Finski in Rusiji. Do enega milijona bomb so vrgli angleški bombniki v to pristanišče v petek in zopet v soboto ponoči. Bombe so zantile požare v ladjedelnih in v tovarnah za letala.

Da je bil napad angleških bombnikov na Rostock velik uspeh, kaže poročilo nemškega časopisja, ki piše, da so Angleži bombardirali cerkve, bolnišnice in gledališča. (Napad je bil izvršen ponoči, ko piloti ne morejo izbirati posameznih tarč).

London, 27. aprila. — Številni roji angleških bombnikov so obiskali v soboto ponoči razvaline baltiškega mesta Rostock in uničili še tisto, kar je stalo pokonci od dveh prejšnjih napadov. Drugi del angleških bombnikov je pa bombardiral škodovane municijske tovarne v Plznu na Češkem.

Nemčija je razpisala 100,000 na glavo pobeglega francoskega generala Girauda

Nemci, Francija. — Francoski general Henri Giraud, star 63 let, ki je poveljeval francoski armadi, ki so jo Nemci leta 1940, je ušel iz nemške ujetništva v Švico. Nemci so razpisali 100,000 mark na glavo za njegovo prijete.

General Giraud je bil znan, da je bil pomagal generalu de Gaulleu v njegovem begu, kaznovali so ga s smrtjo. Giraud je bil zajet v maju 1941, ko se je vozil v tanku, kar so Nemci obkolili. Že v obnem je bil zajet vez

njegov štab. Njega in vse ujetne francoske generale in admirale so Nemci zaprli v trdnjavo Koenigstein. Nemci pravijo, da je general Giraud užival nekaj več svobode kot drugi radi njegovega rahlega zdravja.

Toda prav ta general je pobegnil iz nemškega ujetništva že v prvi svetovni vojni. Preoblečen v preprostega kmeta je prišel peš v Belgijo in odšel v Francijo. S seboj je bil prinesel načrte nemške obrambne linije pri Saint Quentinu.

Japonci priznajo 114 ubitih pri napadu Amerikancev

New York. — Radio iz Londona poroča, da so japonske oblasti priznale, da je bilo ubitih 114 oseb predzadnjo soboto, ko so ameriški bombniki bombardirali štiri japonska mesta.

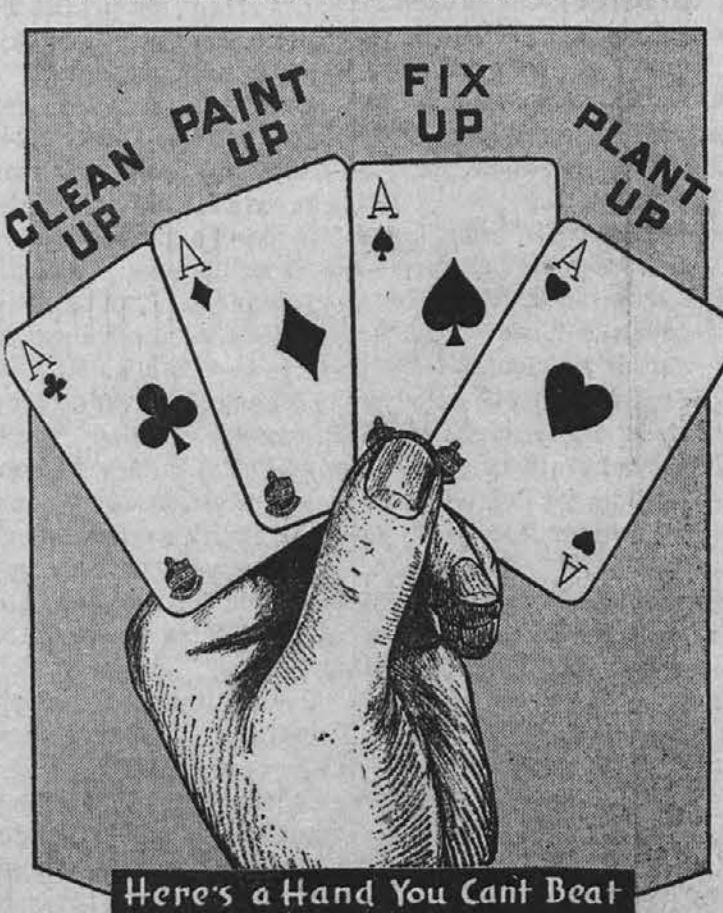
Seja JPO za Collinwood

Redna mesečna seja Jugoslovanske pomožne akcije za Collinwood se vrši v torek 28. aprila. Prošeni so vsi zastopniki, da bodo gotovo navzoči, ker je to zadnja seja pred prireditvijo, ki se vrši 2. maja. Treba je ukreniti še razne važne stvari. V tem pa naj zastopniki prodajo vse vstopnice. Na cenjeno občinstvo pa se apelira, da se udeleži te prireditve, ki bo v korist našim v stari domovini.

Rekordna vročina

V Clevelandu je kazal toplotomer v soboto popoldne ob petih 85 stopinj, kar je rekord od leta 1871, odkar vodijo zapiske o vremenu. Najbližji je bil 25. april leta 1921, ko je kazal toplotomer 84 stopinj.

ŠTIRJE ASI SO V KVARTAH NAJVEČ!

Tudi mi bomo storili največ, če bomo ta teden v polnem sodelovali v čistilnem tednu. V hiši, okrog hiše, v kleti, v podstrešju — vse mora biti ta teden počiščeno in pospravljeno. To je naša domača fronta in vsakdo je poklican pod orožje — z metlo!

Vabilo na važen sestanek

Tem potom se vladno vabi moše in žene 23. varde, na kratke sestanke, v svrhu organiziranja potrebnega odbora, katerega naloga bo osnevat živno kampanjo pod naslovom "Obljuba za zmago." Seja se prične nocoj ob pol osmi uri v gl. uradu S. D. Zveze. Vabljen je na to sejo vsak moški in ženska, ki je pripravljen stopiti na delo in pridobivati podpise v svrhu "Obljube" (Pledge) za nakup U. S. Saving Bonds and Stamps.

Delo ni težavno, je patriotično, poleg tega pa je naša dolžnost, da vsi s tem pomagamo do zmage. Vsa navodila in potrebne listine dobite v gl. uradu S. D. Zveze. V upanju, da se tudi za to potrebno delo odzovete in pridete na sestanek.

Za odbor Treasury Department Defense Savings Staff of Ohio.

H. L. Emerson, William Gibbs, John Gornik.

V kegljaški tekmi SZŽ je zmagal krožek št. 10

Včeraj popoldne se je vršila na Pozelnikovem kegljišču šestna kegljaška tekma podružnice Slovenske ženske zveze; 14 kegljaških krožkov se je udeležilo tekme. Prvo nagrado je odnesel krožek od št. 10, v katerem so kegljale: Gertrude Bokal, Rose Bizily, Josephine Sustaršič, Mayme Bokal in kapetanka Pauline Mausar. Drugo nagrado je odnesel krožek od št. 15, tretjo od št. 50.

Za "singles" je zmagala Mary Novak od št. 15, ki je igrala dve igri nad 200 točk.

Za "doubles" sta zmagali Justine in Mildred Skufca od št. 14, ki sta kegljali 1136 točk.

Prvenstvo pri vseh igrah pa je odnesla Justina Skufca od št. 14 z 1767 točkami.

Zvečer se je pa vršil lep banket, in domača zabava v Slovenskem domu na Holmes Ave. Gostiteljica je bila podružnica št. 10.

Vojak poškodovan

Iz taborišča Claiborne, Louisiana se poroča, da si je pri večbi zlomil obe nogi pyt. Frank Golob Jr., iz 1071 E. 68. St. Bil je operiran in zdravje se mu obrača na bolje. Vsem prijateljem in znancem kliče iskren "hello."

Nadaljna številka Social Justice ustavljena

Washington. — Generalni poštni mojster Frank Walker je naznanil, da tudi ta številka tednika Social Justice, ki naj izide 27. aprila, ne sme biti razposlana po pošti. Walker pravi, da je vsebina tednika zdaj nekoliko drugačna, vendar pa tudi ta številka vsebuje čtivo, ki se ga lahko smatra izdajalskim. Na 4. maja se bo vršilo zasljanje, če naj se temu tedniku za vselej odvzame pravica pošiljanja po pošti.

Pozor, registriranci

Vsi oni registriranci, ki so se registrirali zadnje tri dni, morajo vedno nositi pri sebi registracijsko karto. Dasi ti registriranci ne bodo podvrženi vojaški službi in njih številke ne bodo zrebane, pa bo vsak dobil svojo serijsko številko.

Letno zborovanje zdravnikov

V torek, sredo in četrtek se bo vršilo v Columbusu letno zborovanje obihskih zdravnikov. Med clevelandskimi delegati sta doktorja M. F. Oman in Edward J. Stefanič. Predavanja se bo udeležil v četrtek 30. aprila tudi dr. F. J. Kern.

K vojakom

Jutri odide v ameriško armado Anton Arko, sin Mr. in Mrs. Frank Arko iz 1012 E. 77. St. Želimo mu srečo in zdrav povratek.

Dražja Mihajlovič ujet?

STOCKHOLM, 25. aprila. — Časopis "Aftonbladet" poroča iz Berlina, da so Nemci ujeli Dražo Mihajloviča, poveljnika jugoslovanskih četnikov. Nemški radio o tem ni ničesar poročal. Jugoslovanska vlada v Londonu tudi ne ve o tem ničesar.

NOVI GROBOVI

James Erjavec

Včeraj popoldne je nagloma umrl mlad rojak James Erjavec, star 27 let. Bil je rojen v Clevelandu in je stanoval na 22376 Ivan Ave. Tukaj zapuščila soprogo Agnes roj. Korosec, sina Jimmyja, očeta Franka, ki je doma iz Oscele na Dolenskem in mater Jennie, roj. Škerl, iz Slemenja pri Rakeku, tri brate: Franka, Josepha in Edwarda, sestre Josephine, poroč. Humphrey in Olgo. Bil je član društva Slovenski dom, št. 6 SDZ. Pogreb se bo vršil iz Svetkovega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. Na mrtvaški oder bo položeno truplo v torek popoldne. Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Thomas Tekavec

Danes zjutraj ob eni je umrl Thomas Tekavec, star 64 let. Stanoval je na 386 E. 165. St. Doma je bil iz Spodnjih Dupelj pri Kranju, odkoder je prišel v Ameriko pred 39 leti. Tukaj zapuščila žalujčo soprogo Ano roj. Kuhar, štiri sinove: Thomasa, Victora, Williama in Franka, pet hčera: Ana, poroč. Sustaršič; Jennie, Christine, poroč. Streeter; Bertha, poroč. Gabriel, in Marie, v stari domovini pa zapuščila sestro Marijo Gradišar. Bil je član društva Združeni bratje, št. 26 SNPJ. Pogreb se bo vršil iz Svetkovega pogrebnege zavoda. Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Vsa dežela nestrpno pričakuje predsednikove poslanice kongresu

Washington. — Danes, v ponedeljek 27. aprila, bo predsednik Roosevelt poslal kongresu poslanico, o kateri se pričakuje, da bo najvažnejša, odkar je v predsedniškem uradu. O čem bo govoril, se sicer ne ve, toda pričakuje se, da bo govoril o ekonomiji, o davkih, o mejah za zasluzek in za cene.

Kot se sliši iz Bele hiše, bo dal Roosevelt razumeti kongresu, da želi, da se obdrži v industriji 40 urni teden. Predvsem bo pa pričaral ekonomijo in davke, da se prepreči inflacija, ki bi bila v tem času zelo nevarna za deželo.

Zvonarji so lepo uspeli

Spomladanski koncert priljubljenega zbora "Zvon" v Newburghu je sinoči zelo lepo uspel. Pevovodja Ivan Zorman in zbor so lahko ponosni nad dovršenim proizvajanjem. Nad vse je pa užgala srca poslušalcev Zormanova nebeško lepa: "Nekje v Franciji," katero je pela odlična sopranistka Agnes Žagar. Po našem našem mnenju je s tem delom Ivan Zorman prekosil samega sebe. Čestitamo!

Druga obletnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Frank Suhadolnikom ob priliki 2. obletnice njegove smrti. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Hitlerja skrbi domača fronta

V vsej naglici je sklical zasedanje državnega zbora, ki mu je dal popolno oblast nad življenjem vsakega Nemca. Hitler je obljuboval nadaljevanje vojne.

London, 26. aprila. — Adolf Hitler je sklical zasedanje državnega zbora, kateremu je govoril nad eno uro. Dobil je od državnega zbora neomejeno oblast nad življenjem vsakega Nemca, to se pravi, da med nemškim narodom in gestapom ni nikogar razen Hitlerja in da ima Hitler v rokah življenje celo nemških sodnikov in armadnih častnikov.

Hitler je priznal, da bi bila njegova armada skoro doživela poraz na zamrznjenih stepah Rusije ter je namigaval o drugi zimi na ruski fronti.

Naglašal je, da se bo vojna na vzhodni (ruski) fronti nadaljevala. "Boljševiški kolos bomo bili toliko časa, da ga bomo strli."

Glede najnovejše zračne vojne angleške zračne sile, ki napada po Nemčiji, je Hitler obljubil, da bo vrnil Angliji udarec za udarce.

Dalje je obljubil poslati na Atlantik še večje število podmornic, ki že danes daleč prekašajo število v prvi svetovni vojni.

Potem je feldmaršal Goering bral novo postavo, ki daje Hitlerju oblast, ne glede na kako drugo postavo, odkazati delo vsakemu častniku, vojaku, uradniku, sodniku ali katerikoli osebi. Ta postavo daje Hitlerju pravico odstraniti vsako osebo z njegove službe ali pozicije, ne da bi imela pri tem sodnja kako besedo.

To, da si je moral Hitler preskrbeti to oblast, vzbuja sumnja, da v Nemčiji ni vse tako, kot pri-povedujejo naciji.

Nocoj o polnoči bo ustavljena prodaja sladkorja po vsej Ameriki do 4. maja

Nocoj o polnoči pa do 4. maja bo ustavljena v Zed. državah vsa prodaja sladkorja na drobno in debelo. Kdor ga ne bo imel nocoj doma za vsakdanjo potrebo, ga ne bo mogel kupiti za noben denar. Ta odredba velja za sladkor v vseh oblikah, tako v kosih kot za zmletega.

Jutri in v sredo se morajo registrirati v višjih šolah vsi trgovci, na drobno in na debelo in vsi oni, ki rabijo sladkor v trgovske namene, kot restavracije in gostilne. Pametno je storil, kdor si je preskrbel registracijske pole vnaprej in jih doma izpolnil pred registracijo.

Za posamezne varde so določene gotove višje šole, kjer se bodo trgovci registrirali. Isto velja za predmestja. Kjer v predmestjih ni višje šole, je zanje določena gotova višja šola v mestu.

V Lorainu so izgotovili veliko tovorno ladjo

Lorain, O. — V soboto so spustili v vodo v tukajšnji ladjedelnici največji tovorni parnik, kar so jih še zgradili tukaj. Parnik je dolg 639 čevljev in v par tednih bodo izgotovili tukaj drugo podobno ladjo. Krstila jo je Mrs. Harry Lash iz Massillon, O. na ime "Benjamin F. Fairless."

Izdelovanje šivalnih strojev bo ustavljeno 15. junija

White Sewing Machine Co. na 79. cesti v Clevelandu bo začela polagoma prestavljati svojih 900 delavcev v vojno industrijo. Tovarna mora zmanjšati produkcijo šivalnih strojev zdaj na 75% lanske izdelave, a 15. junija bo ustavljena vsaka nadaljna produkcija šivalnih strojev.

Tudi plinskih peči se ne sme več prodajati

K odredbi urada za vojno produkcijo, da se ne sme prodajati nobenih monstskih potrebščin za več kot \$5 vrednosti, spadajo tudi plinske peči. Plinske kuhinjske peči spadajo v razred "monsterske in grelne opreme, priklopljene k vodnemu in plinskemu sistemu."

Vseslovanski kongres bo nastavil vohune

Detroit, Mich. — Govorniki na vseslovanskem kongresu so pozivali delegate k skupnemu naporu v vojni produkciji. Kot del tega programa je kongres odglašal, da se organizira 1,000,000 Slovanov, ki so zaposleni v težki industriji, in ki bi bili prostovoljni vladni agenti, da bi poročali tajni policiji vsako znamenje sabotaže ali druge podobne aktivnosti.

Lep shod v Barbertonu

Ameriško-jugoslovansko udruženje je imelo včeraj popoldne lep obiskani shod v dvorani društva Domovina v Barbertonu. Govorniki so bili: Marian Urbančič, Joško Penko, Rude Trošt, Arko, Ujčić in Bombač. Imenovan je bil lokalni izvršni odbor, ki bo nadaljeval k akciji za odrešenje Primorske in Koroške.

Zadnji dan registracije

Danes je zadnji dan registracije za vse one moške, državljane in nedržavljanke, ki so v starosti med 45 in 65 letom. Kdor se ni registriral v soboto ali včeraj, se mora danes. Uradi za registracijo bodo odprti od 7 zjutraj do 9 zvečer.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 98 Mon., April 27, 1942

Milijoni umirajo za svobodo

Vsak dan čitamo v časopisih, slišimo na radiju, na shodih in vendar še ni dovolj razlage: zakaj se borimo v tej vojni, ki je objela ves svet? Pravijo nam, da se borimo za svobodo in demokracijo, ta dva najvišja ideala človeka, ki je bil vzgojen v svobodi in demokraciji.

Pa se ne borimo samo za svobodo in demokracijo, ampak se borimo za svoje lastno življenje, za svojo streho, za naše družine, za naše lastne osebnosti in fizične pravice do življenja in do poštenega obstanka.

Za vse to se borimo in borimo se proti onim, ki nam hočejo te pravice vzeti zdaj, danes to minuto. Zmagati moramo, ali pa bomo uničeni za vedno, strti pod peto fanatičnih diktatorjev.

Naši sovražniki, ki nas skušajo streti, nas in način našega življenja, so močni, so kruti, so brezobzirni. Ti naši sovražniki so v prvi vrsti naciji, v drugi Japanci in v tretji Italijani. Morda bi jih po krvoločnosti lahko uvrstili v drugačnem redu, toda po njih bojni moči jih imejmo v vrsti tako.

Nam Amerikancem je morda vojna še vedno nekaka igra. Nas pač ni še dovolj globoko zajela, ne čutimo je še dovolj na svoji koži, ne zahteva se od nas še dovolj žrtve. Toliko bolj pa se zavedajo pomena vojne naši sovražniki, ker zagazili so vanjo do vratu in to z enim samim ciljem pred seboj: ubijati in okupirati. To ve vsak, ki bere dnevno časopisje, ki zasleduje poročila iz zasedenih dežel, ki so padle kot plen v roke Nemcem ali Japoncem, da ne jemljemo v poštev slabotne lutke Italije, ki igra žalostno vlogo cestnega pometaja. Glavna naša sovražnika, ki hoče zagospodovati svetu, sta Nemčija in Japonska.

Kamor prideta, v dva, prineseta razdejanje in smrt. S prstom na petelinu, v drugi roki vrvi, to je njihovo zmogljivo orožje nad brezmočnimi narodi. In kamor prideta, začne vladati z vso brezobzirnostjo, z dobro preračunanim načrtom. Strah in trepet je treba ubiti ljudem najprej v glavo in pokorni bodo. To je geslo Nemcev in Japoncev. Smrt, strah in trepet za voditelje, lakota za slabotnejše in narod je pokoren.

To se godi danes v Evropi, to se godi, kot imamo pričeti, tudi v naši rojstni domovini. Pa morda čitamo o tem in se ne zgražamo, ne pretrese nas. Morda ne premislamo, da so ti ljudje, ki danes toliko trpe, prav tako ljudje kot smo mi, da imajo prav tako srce in dušo kot jo imamo mi, da prav tako ljubijo pesem in glasbo kot mi, da so torej ljudje kot smo mi. Pa četudi ne bi bili naši bratje in sestre, že to, da so prav tako ljudje kot smo mi, bi nam moralo njih trpljenje segati v srce in nam krčiti pesti, ki bi nehote iskale puške in bombe, da bi jih šli reševati.

Francozi, Poljaki, Holandci, Belgijci, Danci, Čehi in Jugoslavlani, Grki in Rusi, vsi ti danes umirajo stoternih smrti pod peto osvajačca. In prav to in podobno bo doletelo nas, ki se danes čutimo varne za širokim morjem, če ne bomo zmagali v tej vojni. Nepobito dejstvo je, da Nemec in Japonci ne sovražita ničesar bolj kot sovražita Amerikance. To je sicer posebne vrste sovražstvo, pa ni nič manj zločesto kot navadno sovražstvo in to je: nevošljivost. Nevošljivost sta nam radi našega bogastva, nevošljivost sta nam radi naše demokracije in svobode.

Cilj Nemčije in Japonske je Amerika. Zato naj bo tudi naš edini cilj zdaj, da storimo vse v svoji moči, da zmagamo. Zmagati moramo, ali pa bomo umrli v sužnosti. Za dosego zmage ni nobena žrtev prevelika.

Da se ne pozabi...

Drugi dan so napravili fašisti pohod na vas Črnikal, kjer so udrl v hišo nekega Josipa Andrijašiča, polili pohištvo z bencinom in hišo zažgali.

Dan potem so se prikazali oboroženi fašisti pred hišo slovenskega kandidata Frana Flego v bližini Buzeta. Ker je bil Flego pravočasno posvarjen, je z družino zbežal. Fašisti so vlomili vrata, razbili v hiši vse pohištvo, nato pa zažgali skedenj in hlev, ki sta do tal pogorela.

In za vsa ta grozodejstva ni bil kaznovan niti en fašist. Toda če v Miljah, Kopru, Piranu, Pazinu in Pulju so bile natrpane Jugoslavlani, katerih imena so bila v volivnem imeniku. Samo iz vasi Osp je bilo več kot en mesec v ječi 14 oseb. Vaščani iz vasi Marezige so bili pa še bolj tepeni. Per-najst vaščanov je bilo v ječi več kot eno leto, predno se je vršila proti njim obravnava. Sedem jih je bilo potem oproščenih, ostali so bili obsojeni v ječo od 8 mesecev do 8 let.

Ko je bilo nekaj teh izpuščenih iz ječe v februarju 1924, so jih pred domačo vasio napadli oboroženi fašisti. Vendar se jim je posrečilo doseči svoje hiše. Toda takoj za njimi so prišli karabinjerji, ki so jih ponovno aretirali. Ostali vaščani so se za revese zavzeli in delegacija je šla v Koper, kjer je protestirala radi te nezaslišane aretacije nedolžnih ljudi. Šele potem so jih izpustili, toda še dolgo potem so bili pod strogim policijskim nadzorstvom. Vrh tega so bili obsojeni, da so morali plačati vse stroške obravnave in pa odškodnino za ubite fašiste.

BESEDA IZ NARODA

Janko N. Rogelj,
za JPO, SS:

Storimo svojo dolžnost!

Dne 19. aprila je preteklo eno leto, odkar je bila izdana človekoljubna in plemenita izjava slovenskih bratskih podpornih organizacij v Ameriki. Bolj humanitarne, čiste in nadstrankarske izjave še ni izdal naš slovenski narod v Ameriki. Bila je to topla in mehka beseda napram trpečemu bratu in sestri, kateremu je bila nalita v čašo življenja pelinova grenčica z barbarskim ukazom: Spij do dna!

Na podlagi te vsestranske in čuteče izjave je bila ustanovljena slovenska sekcija Jugoslovanskega pomožnega odbora. Vsi glavni odbori naših centraliziranih bratskih organizacij so odobrili to svetlo izjavo in odbor; vsa naša glasila in drugi slovenski listi so pisali za pomožno akcijo, a ob letu, ko pregledujemo uspehe, nas je sram, neizmerno sram, ko sami sebi več ne zaupamo. Ko nas molče in v težke verige robstva uklenjena Slovenija prosi na grobovih nedolžnih in mnogoštevilnih žrtev, stojimo mi kot zakleti in okameneli, negibljivi in zaprasi kipi v pozabljenem muzeju. Niso nas zbudila in ranila poročila, ki so prihajala preko morja; otopela in trda so postala naša srca; brezbrizna in neslana je naša govorica; še dolarja, ki gleda iz našega žepa, ne damo in ne damo za gladne, trpeče in človeškega usmiljenja vredne krvne brate in sestre onkraj morja.

Ves svet je v grozičnem in sikajočem vojnem požaru, a sredi tega uničujočega in peklenkega ognja stoji tudi križ, na katerega je pribit tisti slovenski narod, katerega srečni in svobodni sinovi in hčere v Ameriki ne vidijo njegove neizmerne bolečine, brezmejnega trpljenja in brezobzrega zla.

Da, je žalostna resnica, da smo do sedaj še nevedni potomci svojega zapuščenega in krvoloču na milost prepuščenega malega slovenskega naroda onstran morja.

Kaj smo prav za prav že dali? Preko 150 tisoč nas je včlanjenih v naših bratskih organizacijah, pa smo nabrali dobrih 15 tisoč dolarjev v enem letu. Pičla desetica pride na posameznega člana na eno leto; ah, bratje in sestre, ali smo še vredni, da se tako imenujemo?

Videli ste imena posameznikov, ki so dali in so še pripravljani dati. Kje so imena drugih sto tisoč in več, ki bi lahko in brez težave dali vsaj en dolar v pomožni sklad. Nad 150 tisoč dolarjev bi moralo biti v našem skladu v enem letu, pa bi se prav nič ne poznalo v naših slovenskih žepih v Ameriki.

Toda zaprta so srca in zaprti so žepi. Zato nismo rešili svoje dolžnosti napram krvnim bratom in sestram.

Sto in sto je izgovorov na ustih, le besede lepe in poštene ni nobene. Izgovori ne rodijo ne dolarjev in ne pomoči. Radi izgovorov tudi ne umirajo ljudje, ampak od strahu in lakote. Lepe in poštene besede gradijo upanje in življenje, samozavest in odločnost, a končno tudi dolar, ki bo reševal bedo in trpljenje našega brata in sestre, ki bo preživela nadčloveško in strahotno dobo pošastnega in peklenkega krvnika.

Venci vsakdanjih in strašnih visic hodijo sključene in izmognane človeške postavne, na usesa jim udarjajo odmevi smrtonosnih pušk in ječanje do krvi pretepenih jetnikov. Te človeške postavne so sinovi in hčere vaše rodne Slovenije, katerih otroci so raztepeni preko meja slovenskega ozemlja. Pa se vam ne

smilijo, nimate sočutja ž njimi? Psa bi se človek usmilil na cesti, a človeka ne, ki je tvoj krvni brat.

Ali bi se morda strinjali s pis-mom "Rodoljuba s pametjo," ki mi je lani pisal pismo sledeče vsebine:

"Mr. Janko N. Rogelj:
"Prav nič me ne mikata vaš uredniški članek. Kar vi pišete ali boste pisali so po mojem mnenju krokodilove solze.

"Ko je princ Pavle podpisal pogodbo z Nemčijo, sem se veselil, da bo Jugoslavija ostala brez prelivanja slovenske krvi, a vi hinavci pa niste bili zadovoljni s to naredbo. Hoteli ste, da se naši bratje vržejo pod Hitlerjeve 70-tonske tanke, da naj storijo samomor.

"Vi 'swivel chair' junaki, tukaj v varni Ameriki ste približali naš narod na križ, samo zaradi tega, da se dopadete tukajšnjim 'war mongerjem'.

"Vi Judeži škarijoti, pokrijte vaše obraze, da ne bo naš narod videl svojih krvnih izdajalcev.

"Kadar bom jaz dal, ne bo šlo skozi vaše črne roke, to je sigurno.

"Ne samo, da ste sprosil smrti poljub od Roosevelta za naš narod, ampak hočete, da še mi in naša adoptirana mati kravaj za glorio angleškega imperija, ki je do sedaj pomagal v grob vsakemu malemu narodu."

Pismo je bilo dano na pošto 30. julija 1941 ob pol osmi uri zvečer ter naslovljeno takole: Janko N. Rogelj, direktor pub. J. P. O., 6117 St. Clair Ave., City, ter podpisano: "Rodoljub iz pametjo." (Pismo je varno spravljeno.)

Ako ima naša ameriška Slovenija take rodoljube, potem ni nič čudnega, da je mrtva za vse klice na pomoč. Ako smo v našem duhovnem življenju padli tako globoko, potem se vse neha.

Zato je prišel čas, da naj spregovorim vsaj tisti del našega naroda, ki je ostal zdrav, čist in samozavečen. Izpogovorim naj, kot je rekel naš veliki slovenski pesnik Oton Zupančič v svoji pesmi "Naše pismo":

Narod vas bo izpljunil
kot zavrelco.
O, skaženo vino!
O, vi počeni vrči!
Strune brez našega glasu!
Zvite strune brez glasu!
Prazni, počeni vrči!
Vino zavrelca!

Slovenci in Slovenke, kjer koli ste po širni Ameriki, udarite in odgovorite, v javnost pošljite vaša imena z darovi za slovensko sekcijo Jugoslovanskega pomožnega odbora. Vsaka slovenska naselbina naj odgovori krepko in jedrnatno na pismo "Rodoljuba iz pametjo." Organizirajte lokalne odbore, govorite na društvenih sejah, agitirajte vsepovsod, dajte in pomagajte, čas je prišel, da zbrisemo našo sramoto, saj naši obrazi so čisti, nam jih ni potreba pokrivati z rokami.

Naše plemenito geslo naj bo: Kri ni voda! Daj, brat, daj; pomagaj sestri!

V počast dobri družini

Newburgh, O. — Po oravkih sem se zgledil pri družini Mr. in Mrs. Frank Barle na 7701 Issler Ct. Oče je bil nekam žalosten, ker je šla od hiše ljubljena hčerka Mimika. Pa nikar ne mislite, da je šla kam v samostan, odkjer ni več vrnitve domov. Iz zapadne strani je prišel mlad in korajžen fant ter rekel očetu in materi: prišel sem v hišo vašo, da mi daste hčerko vašo. Skrbel bom za njo, kot za svoje lastno oko.

Seveda sta pa tudi oče in mati takoj sprevidela, da bo ta fant prav za njo. Pa naj bo tako. In tako sta 11. aprila ob enajsti uri v cerkvi sv. Lovren-

ca prejela sedmi sv. zakrament. Mladi in srečni ženin je doma iz 54. ceste na zapadni strani mesta Clevelanda. Starši, kakor tudi ženin spadajo v faro sv. Bonifacija na W. 54 St., kamor spada še več naših Slovencev, ki živijo na zapadni strani. Ime mladega ženina je Arthur Gedeon. Mlademu paru želimo vso srečo in zdravja v novem zakonskem stanu.

Kadar vaju doleti ta ali ona nezgoda, kajti zakonski stan tudi brez teh ni, ozirata se na Križanega, katerega podoba imejta v svojem stanovanju na vidnem mestu in vse težave bosta z lahkoto premagala. Če se vama pa ne bo dopadalo na zapadni strani, pa pridita k nam, na vzhodno stran, ker vaju bomo z veseljem sprejeli.

Oče, Frank Barle, je doma iz vasi Selce, fara Dobrnič (Stepčkov) in je prišel v Ameriko leta 1899 kot mlad fant. Ves čas je pridno delal in si tako zaslužil in prihranil precej denarja. Leta 1906 pa mu je prišla pred oči lepa deklica, saj je še sedaj, ko sta že skoro 35 let poročena vedno korajžna in vesela. Pa, saj vemo, da pred 35 leti mlada in korajžna dekle ni ostala dolgo sama. Ko jo je Frank zagledal, jo je takoj brez vseh ovinkov vprašal, če bi mu hotela postati družica in vodnica v težkem zakonskem stanu.

Jennie, tako je materi ime, je parkrat rekla ne, a v srcu pa si je vedno mislila, da tega ali pa nobenega. Tako je prišel dan 22. julija 1907, ko ju je v cerkvi sv. Lovrenca poročil tedanji g. župnik, Father Kerže, ki ju je tako dobro povezal, da tista vez še danes drži in upam, da bo držala vsaj toliko časa, da bosta praznovala zlato poroko in še toliko časa, da jima poreče Stvarnik: Pridi zvesti hlapec, zvesta dekla, služila sta mi vse življenje na zemlji, pri meni v nebesih imata svoje plačilo.

Njiju zakon je Bog blagoslovil. Rodilo se jima je osem otrok. Dva sta še v mladosti umrla, štirje so že poročeni in dva pa sta še doma, da delata veselje svojim staršem. Mati, Jennie Barle, je doma iz vasi Vicojs, fara Hinje pri Žužemberku in se je pisala Gregorčič. Vedno rada pomaga pri društvenih in cerkvi, pač, kjer je potrebna ženske pomoči. Dal Bog, da bi oba še zdrava in zadovoljna še mnogo let prebivala med nami.

J. Resnik.

Ne odobravam!

Ne strinjam se s tem, kar so pričeli nekateri časopisi drug za drugim kopirati neke vrste, pa mojemu mnenju v kolikor sem jaz poučen, nepraktično vprašanje na "ministre" iz Jugoslavije, ki se nahajajo tukaj.

Vprašanje se glasi: "Kaj delajo jugoslovanski ministri v Ameriki?"

Tako vprašanje je izraz neke nezaupnosti ali dolžitve, da ti ljudje: Ali nočejo, ali ne vedo kaj je njih dolžnost.

Vsak bo vzel tak naslov za neko nezaupnico ali odobrobo, tako se vidi meni. To razlagam iz stališča, kakor da bi hotel sam na katerega zaklicati: "Ej ti rojak, kaj pa si ti prišel sem? Zakaj nisi ostal doma?" itd. ... kakor pozneje navajajo tisti, ki so si izbrali to vprašanje, kaj da delajo ministri v Ameriki.

Vsi ti, ki so dospeli sem in tako ušli gotovi usodi, ujetništvu gotovo če ne tudi smrti, so to storili z namenom svoje ali njihove dolžnosti, da bi tukaj, ker jim doma ne bi bilo mogoče, sodelovali za rešitev tega, kar se rešiti da.

Ob njihovem prihodu so vsi pojasnjevali o usodi in mi smo bili veseli, da so sploh mogli še živiti oditi in dospeti med nas, kjer sedaj izvršujejo delo za borbo, da bi se zopet upostavi-

lo Jugoslavijo nazaj in to še povečalo.

Tisti, ki so stavili nanje to vprašanje, baje pričakujejo od njih drugačne akcije, kakor jo dotični smejo in morejo izvršiti. Tu je vsa stvar za katero se gre.

Osebnost se to lahko pove, pisмено ali v govorih javno na odrih se tega povedati ne more! Ko bi ljudje le malo bolj pomislili in več poslušali, kakor pa govore, pa bi bilo veliko boljše za dosego skupne Jugoslavije.

Za tisto vprašanje, kar dotični mislijo, se ljudje kot taki lahko zavzemajo javno na shodih, v resolucijah in v govorih, nikakor se pa ne morejo zavzemati zanje ministri, ker se ne smejo, dokler so smatrani kot ministri in zastopniki Jugoslavije.

Ko bi ljudje hoteli to razumeti, bi ne bilo natočevanja in takih opazk. Dokler bo med nami tako malo zaupanja, kaj naj pa potem pričakujemo od narodnosti, če že ni sporazuma in edinstva v eni mali narodni skupini, kako naj pričakujemo sporazuma 15 milijonov Jugoslovancev.

Najbolj nizkotno pa je to, da se svoje ne vpoštevajo in celo take, ki so dokazali, da jim je na tem, da se pomaga domovini do osvobojenja. Mi vemo in vidimo, da se trudijo in da delujejo.

V dosego tega ne bo pomagalo samo vpitje na odrih nekaj skupin, treba bo zelo previdne in večje diplomacije. Diplomacija se ne more na odrih reševati, tista se razvija na vse drugačne načine, največkrat se o njej zaupno govoriti ne more že ne med nekaj očmi. Malo več preudarnosti je potreba in skupnega sodelovanja vsaj s temi, katere osebnost poznamo, da so zanesljivi in delavni ter zmorni zastopniki Jugoslavije. Tem moramo vsestranko iti na roke, mesto da jim stavimo taka javna vprašanja. Kako lahko je vzbuditi sum med ljudmi v teh razburkanih časih! Kako lahko je pokvariti vsako akcijo, ki je bila do sedaj s trudom deloma že dosežena.

Vojna furija je šele pričeta, kaj bo še vse sledilo in kako se bo razvijalo, kaj bo za nas odobrenega, vse to je še tako daleč od nas in mi hočemo nekaj, da bi nam ministri kar obljubili za gotovo, drugače pa naj gredo tja, kjer se general Draža Mihajlović bojuje. Tega se ministrom nikakor ne sme predbacivati. Vojna še bojuje prav tako in ravno isti čas diplomatskim korakom, kakor se bojujejo bojovníci na bojnih poljanah.

V kolikor poznamo ministre, ki so naši Jugoslavlani in vsi demokratskega naziranja, vsi zmorni in delavni, zaslužijo od nas, da jim gremo povsem na roke in da ohranimo do njih zaupanje in spoštovanje. Brez tega sploh noben delovati ne more in zgubi vso korajžjo ali pogum. To se mi je zdelo potrebno napisati, tako čutim v srcu svojega prepričanja.

Cleveland, Ohio, dne 22. aprila.

Anton Grdina.

V priznanje

Kako nanagroma me je huda bolezen potisnila na posteljo. Nič hudega slučaj se nisem hotela takoj ukloniti zahtevi zdravnika, da se moram takoj podati v bolnišnico ter se podvreči operaciji na slepih. Odlasla sem in odlasla toliko časa, da je bilo skoraj že zamujeno. Le za las je manjkalo, da me ni vzela bela žena s seboj.

Hvaležna sem Bogu, ki me je na tako čudovit način rešil smrti in mi po zmognosti Dr. Antončiča vrnil zdravje. Dr. Antončič je s svojo znanostjo in spretnostjo se odlikoval na polju zdravniške znanosti. Iztrgal me je iz rok smrti, kar se je skoraj vsem zdelo nekaj ne-

mogočega. Da je Dr. Antončič jako nadarjen zdravnik — ima blago srce — in najlepše skrbi za bolnika. Prav toplo ga priporočam vsem Slovincem od blizu in daleč. Hvala Vam Dr. Antončič.

Nadalje se zahvaljujem ministrstvu Ponikvarju za prijazen obisk v bolnišnici in na domu, za ambulančno pomožbo Mr. Zakrajšku, in vsem prijateljem, sosedom in sorodnikom za krasne cvetlice, darove, pisma in drugo. Veseli me, da imam tako lepo število starih prijateljev, ki so me dan za dnem obiskali ter mi s tem mnogo pripomogli do zdravja. Za vašo prijateljsko ljubezen vam vsem skupaj izrekam "Prav srčno hvalo, Bog plačaj!"

Mary Zupančič,
6708 Bonna Ave.

Luč, ki gori že nad 400 let

V Benetkah je bil leta 1600 obsojen pek Pietro Tascalo na smrt. Toda kmalu po izvršitvi obsodbe je bilo dokazano, da je bil po nedolžnem obsojen na zločin, katerega on ni izvršil.

Ko je bila ugotovljena njegova nedolžnost, je Svet sodnice odločil, da je treba podobno Madone na Piazzetti prižgati lučko, ki bo gorela večno. In tista lučka, ki danes še ni nikdar ugasnila.

Let Your Answer to Bombs Be BONDS

We are fighting enemies who will stop at nothing. With our homes, our very lives at stake, we shall stop short of giving our dimes and dollars for Defense Buy Defense Bonds and Stamps every day, every week. Buy it if your very life depended upon it. It does!

Če verjameš, a! pa ne

Ali veste, da je 50% vseh koncev moškega spola? Vsaj to ko mi je oni dan povedal nekdo, ki je dobro podkovani v računstvu.

Ker mu je odpovedala baterija pri avtu, je vzel ključko in začel motor navijati. Pri tem pa je bil transmissija, vedel, da je bila transmissija v ritenskem položaju. Motor je precej močnem kašljanju napeljal avto je planil doli po cesti.

Morda bi ga bil ujel, da se avto zaletel v drugega in to s tako močjo, da je vrglo transmissijsko kolesa naprej in avto je skočil svojem lastniku tako močno naproti, da se mu ta ni mogel umakniti. Moža so odpeljali v bolnišnico, avto se je pa ustavil v steni sosedne hiše.

Torej danes je naš dan! Če boste slišali tam z Rožnika bato stekanje, potem vedite, da se bo ljemo črnovojniki na nabor. Po tem bomo to vojsko prijeli in roke in v dveh tednih bomo omlatili s Hitlerjem.

Ali veste, kako se pride na ceneje do dobrega dežnika? Ne pravite tako, kot je nek moj prijatelj. Zajela ga je močna vročina in stopil je med nekakega, da se prevedri. Mimo pride fant z lepim dežnikom, ki je bil dovolj velik za dva. Zato mu moj prijatelj zakliče:

"Hej, fant, kam pa greš z dežnikom?" Fant spusti dežnik na tla in jo ubere, kar so ga zle noze. Prijatelj je pobral dežnik in šel z njim domov.

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku E. Mays

"Nočem prelivali krvi. Izne-
diti jih moramo in toliko nas
mora biti, da na odpor niti mi-
nili ne bodo."

"Misliš, da bo mogoče? Svet
je raven, goščave ni razen trdo
je studencu, ne moremo se mu
neopaženo bližati. In če bi tu-
di prišli neopaženo blizu, je le
teba, da slučajno pogleda sko-
ri grmovje kak Mogollon, pa
nas vidi — in ves tabor bo spral-
na na noge!"

"Dobro! Pa ne bomo prišli
od severa, od koder bi nas mo-
gli pričakovati, ampak od
juga, kamor bo jezdil poglavar.
Priidemo pol ure po odhodu
poglavarja od juga k studencu,
bodo mislili, da smo četa nje-
govih ljudi, ki jih je poglavar
zaključil kakoli razloga poslal
nazaj. In ko nas bodo spozna-
li, se bo prepoznalo."

"Načrt mojega brata je do-
ber! Tako bova naredila!"

"Kako pa bo na Ploščadi?"

"Predvsem morava misliti na
letnike. Mnogo jih bo, petde-
set jih je pri črni vodi in reci-
no deset jih primemo pri stu-
dencu. Ne smemo jih vzeti na
Ploščadi."

"Seveda ne! Na bojišču so
veliki napoti."

"Kam pa bomo z njimi?"

"Naj počakajo pri studencu,
seveda dobro zastraženi."

"Misliš, da bodo varni?"

"Bodo! Od Senčnatnega stu-
dencu do Ploščadi so tri ure je-
ze. Tri ure za nami so nam
nemci. Če pustimo trideset Ni-
jor pri njih za stražo, bo za-
dovolj."

"In koga bomo pustili za po-
močnika?"

"Emeryja. Skrbel bo, da bo
v redu. Ujetniki bodo pod
njegovim poveljstvom na var-
nem, kot da jih sami stražimo."

"Tudi v tem se strinjam s svo-
jim bratom."

"Se boš udeležil boja?"

"Kakor bo kazalo. Ne ubijam
ni, pa Nijore so naši prijatelji
trajajo, pomagati jim mora-
mo, saj so končno Mogolloni
tako naši sovražniki, ka-
mo so njihovi. Pomagali jim
samo torej. Prignali jim bomo
Mogollone v past in jo za njimi
zapeljemo."

"Kaj se bo potem zgodilo, bo-
da se bo pokazalo okoliščine. Najljub-
ši mi bile, če bi se Mogollo-
ni dali brez boja."

"Tega ne bodo storili!"

"Mogoče pa le, če uvidijo, da
se bomo pomenili gotovo smrt."

"Se bodo uvideli —"

"Bodo že, ko jim bodo mole-
li puške in od zadaj in na levi in ko
bodo videli na desni prepad ca-
le, po katerem ne morejo pri-
iti."

"Misliš, da se bo držal pogla-
var Nijor naročila, ki smo mu
poslali? Da bo zasedel Plo-
ščado po našem načrtu?"

"Upam vsaj. Skrajno neumen.
bi, če bi se ga ne držal. In
menim ni, sodim, čeprav sem
lele samo enkrat videl."

"Vidjuba temu bi bilo dobro in
neumno, da poizvedemo, ali se bo
tudi naših navodil. Bi mu po-
moč?"

"Za sela ni časa. Preden se
ga prepozno. Razen tega
ga gotovo Mogolloni prestre-
li in ubijali. In končno ni doboli,
ali se bo poglavar dr-
žal naših navodil, vedeti mora-
mo, ali se jih res tudi drži."

"Misliš, da bi ga bilo treba
zakorovati —?"

"Zakoroval pa ga bo uspeš-
no od naju —. To misliš
da. In le če bo kateri od na-
jih, ki ga bo dalo prepreči-
ti, kravi poboj."

"Kateri pojde?"

"Eden mora osvobo-
diti ujetnika, drugi mora na Plo-
ščadi k Nagli puščici —. Jaz

poznam bolje ujetnika in imam
več opraviti z dediščino in z de-
dičima, z Meltonom in z denar-
jem, ti pa bolje poznaš pogla-
varja Nijor —.

Pa pojdi ti k Nijoram! Jaz
pa bom počakal in osvobodil
ujetnika pri studencu."

"Dobro! Koj bom odrinil.
"Boš vzel s seboj mladega Ni-
joro?"

"Da.
Mi ima moj brat še kaj nara-
čiti?"

"Skrbi, da bo zaseda dobro
izvršena! Za skalami spredaj in
po gozdu na levi mora biti po-
vsod dovolj ljudi! Le če bodo
Mogolloni uvideli, da ne more-
jo nikamor, ne naprej ne nazaj,
ne na desno, kjer je prepad, ne
na levo, kjer so skale in Nijore,
da jim povsod preti gotova smrt,
se bodo vdali brez boja."

In to moramo doseči. Klanje
in morenje bi mi bilo skrajno
zoprno in ne vem, ali bom sode-
loval, če bodo Nijore streljali in
morili brez potrebe."

"Moj brat naj bo uverjen, da
bom preprečil krvavo morijo!
Če pa se Mogolloni ne bodo vda-
li, jim seveda ni pomoči —."

Pa tudi ti glej, da jih boš za-
nesljivo prignal po klanju!"

Domenila sva se še o nekate-
rih podrobnostih pa je zajahal
in odjezdila sta z Nijoro proti
jugozapadu, da se v polkrogu iz-
ogneta Senčnatemu studencu.

III.

Poslednje priprave

Sam sem bil.
Dve uri po solnčnem vzhodu
bi prišli Nijore k Senčnatemu
studencu, tako smo se domenili.
Daleč je še bilo do dneva, — kaj
bi naj počel do tedaj?

Zaenkrat sem zajahal ter od-
jezdil proti severu za toliko, da
me Mogolloni niso mogli videti,
ko bi ob svitu odhajali. Tam
sem privezal konja h količu, ki
ga ima vsak prerijjski lovec pri
sebi za take namene, in legel po-
leg njega v travo.

Da bi zaspal —?
Spal bi bil lahko. Časa je bilo
dovolj in mesto je bilo popolno-
ma varno. Mogolloni so bili
pred menoj na jugu, za menoj
na severu pa Nijore. Pa naspal
sem se po dnevi pri črni vodi,
nisem bil utrujen.

In tudi moje misli mi niso da-
le spali.
Saj sem bil končno na cilju.
Djal sem roke pod glavo, zrl
v zvezdno nebo — oblaki so
se medtem razkropili — pa mi-
slil nazaj, na niz dogodkov in do-
življanje, nevarnosti in zaplet-
ljanje, na skrbi in trude skoraj
treh let.

V Guaymasu je bilo, da sem
prvikrat srečal Harryja Melto-
na. In z njim se je začelo.

Usoda me je pripeljala na nje-
govo zločinsko pot in od tistih
dob pa vse do njegove žalostne
smrti sem hote ali ne hote ostal
na njegovi sledi. Kmalu sem ga
spoznal, pravi satan je bil, brez-
srčno je mislil žrtvovati izseljen-
ce svojemu pohlepu po denarju.
Iztrgal sem mu jih v Almadenu.

Pri njem sem našel pisma in
iz njih sem zvedel za velikopo-
težno sleparstvo Meltonov s
Hunterjevo dediščino. Dogodki
so se zamotali, Marta in njen
brat Franc Vogel sta po krivdi
Martinega moža, petrolejskega
kralja Wernerja, zabredla v ne-
srečo in revščino, na drugi stra-
ni pa so Meltoni sleparili, da bi
si prisvojili dediščino, ki je bi-
la njuna. Ni mi dalo miru, lotil
sem se zadeve in šel iskat slepa-
rja v Tunizijo. Harry Melton je
stopil v ozadje, Jonathan Melton
sta prevzela vodilno vlogo v obu-
pni igri za Hunterjeve milijone.

(Dolge prihodnjice)

Pomagajte Ameriki, kupujte
obrambene bonde in znamke.

1942	APRIL	1942
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

MAJ

2.—Honor Guards SDZ ples-
na veselica v avditoriju SND.

3.—Podružnica št. 41 SZZ,
priredi Materinsko proslavo v
SDD na Waterloo Rd.

9.—Podružnica št. 50 SZZ
plesna veselica v avditoriju Slo-
venskega narodnega doma.

10.—Dukesne University
tamburaški orkester priredi
koncert v avditoriju SND.

10.—Podružnica št. 10 SZZ
bo imela proslavo 15-letnice
ustanovitve in bo priredila Ma-
terinski dan v Slovenskem do-
mu na Holmes Ave.

10.—Mladinski pevski zbor
Črčki priredi koncert in Mate-
rinsko proslavo v SND na 80.
cesti, začetek ob štirih popol-
dne.

24.—Mladinski pevski zbor
Kanački priredi koncert in
ples v SDD na Prince Ave.

JUNIJ

7.—Društvo sv. Reš. Telesa
fare sv. Lovrenca priredi piknik
na Basta's Grove.

14.—Društvo sv. Križa, št.
214 KSKJ priredi piknik na
6818 Denison Ave.

21.—Piknik društva Kola hr-
vatskih sinova in hčeri sv. Ju-
raja broj 31 in Hrvatske ženske
organizacije št. 14, na James
Rybaka farmi, 6249 Turney Rd.
Garfield Heights.

21.—Društvo Napredek, št.
132 ABZ priredi piknik na Stu-
škovi farmi.

28.—Pevski zbor Sloga prire-
di piknik na Stuškovi farmi.

JULIJ

12.—Pevski zbor Zvon prire-
di piknik na prostorih Doma

zapadnih Slovencev na 6818
Denison Ave.

12.—Slovenska zadružna zve-
za priredi piknik na farmi S. N.
P. jednote.

19.—Pevski zbor Slovan pri-
redi piknik na farmi SNPJ.

AVGUST

2.—Društvo Brooklynski Slo-
vencev, št. 48 SDZ priredi piknik
na prostorih Doma zapad-
nih Slovencev, 6818 Denison
Ave.

2.—S. W. O. C. local 1519
ima piknik na Stuškovi farmi.

16.—Pevski zbor Sloga ima
piknik na Stuškovi farmi.

23.—Zveza slovenskih dru-
štev Najsv. Imena v Clevelan-
du priredi Katoliški dan na
Brae Burn prostorih, 25000 Eu-
clid Ave.

SEPTEMBER

12.—Skupna društva fare sv.
Vida imajo plesno veselico v
avditoriju SND.

19.—Društvo sv. Cirila in
Metoda, št. 18 SDZ ima plesno
veselico v avditoriju SND.

26.—Jugoslav Camp, št. 293
WOW ima plesno veselico v
avditoriju SND.

27.—Društvo sv. Janeza Krst-
nika, št. 37 ABZ priredi pro-
slavo 40-letnice obstoja v avdi-
toriju SND.

OKTOBER

10.—Honor Guards of SDZ,
ples v avditoriju SND.

10.—Društvo Collinwoodske
Slovenke, št. 22 SDZ priredi
plesno veselico v Slovenskem
domu na Holmes Ave.

11.—Mladinska godba fare
sv. Vida priredi v SND na St.
Clair Ave. popoldne koncert,

zvečer pa ples.

16.—Carniola Hive, št. 493
T. M. plesna veselica v avdi-
toriju SND.

17.—Društvo Clevelandski
Slovenki, št. 14 SDZ plesna ve-
selica v avditoriju SND.

24.—Carniola Tent, št. 1288
T. M. plesna veselica v avdi-
toriju SND.

25.—Dramski zbor Ivan Can-
kar, predstava in pes v avdi-
toriju SND.

31.—Društvo sv. Katarine,
ZSZ, plesna veselica v avdi-
toriju SND.

31.—Slovenska zadružna zve-
za priredi plesno veselico v Slo-
venskem društvenem domu na
Recher Ave.

NOVEMBER

1.—Glasbena Matica, opera
in ples v avditoriju SND.

7.—Društvo Clairwoods, št.
40 SDZ ples v avditoriju SND.

14.—Društvo Slovenec, št. 1
SDZ plesna veselica v avdi-
toriju SND.

15.—Mladinski pevski zbor
Črčki priredi ob 4 popoldne
koncert v SND na 80. cesti.

15.—Mladinski pevski zbor
SDD na Waterloo Rd. ima pri-
reditev v SDD na Waterloo Rd.

21.—Društvo sv. Ane, št. 4
SDZ plesna veselica v avdi-
toriju SND.

22.—Dramski zbor Ivan Can-
kar, predstava v avditoriju
SND.

28.—Martha Washington, št.
38 SDZ plesna veselica v avdi-
toriju SND.

DECEMBER

6.—Pevski zbor Slovan pri-
redi koncert v Slovenskem dru-
štvenem domu na Recher Ave.,
začetek ob 3:30 popoldne.

20.—Slovenska šola SND
božičnica v avditoriju SND.

28.—American Jugoslav Vet-
erans, prireditev v avditoriju
SND.

31.—Silvestrov večer slov-
nar. doma in Klub društev SND
v obeh dvoranah SND.

Podružnica št. 14 SZZ

Približuje se nam že mesec
majnik in v tem lepem pomlad-
nem času se vse oživi ter radu-
je življenja.

Tudi naša podružnica št. 14
Slovenske ženske zveze mora
razživeti v mesecu maju. Čla-
nicam se naznanja, da se goto-
vo udeležite prihodnje redne
mesečne seje. Mesec maj je
posvečen našim materam in ni-
kakor bi ne bilo prav, če bi se
vsaj malo ne spomnile, tudi pri
naši podružnici, vseh mater na
njihov praznik. V težkih ča-
sah živimo, a vseeno je potreb-
no, da imamo tudi malo razve-
drila kljub temu.

Zato smo pa na zadnji seji
sklenile da priredimo po seji 5.
maja malo zabave za malo
vstopnino 25 centov. Vse čla-
nice ste prošene, da se gotovo
vse udeležite, saj tudi ženske
ravno sedaj najbolj potrebuje-
mo malo razvedrila in je tudi
pravilno, da se čim večkrat sni-
demo in skupno razveselimo in
pogovorimo, saj je naša organi-
zacija tudi ustanovljena za to.

Ker je pa sedaj tudi kampa-
nja za nove članice, prosimo
matere, da vse vpišete svoje
hčere v Slovensko žensko zve-
zo ter tako pomagajte k napre-
dku naše organizacije. Le vese-
li bodimo Slovenci, da smo vsaj
mi tukaj še prosti, da se lahko
svobodno organiziramo in brez
skrbi razgovarjamo v svojem
materinem jeziku. Naša dolž-
nost je, da delujemo skupaj,
kajti čim več nas bo, tem večjo
moč bomo imeli. V svojih sr-
cih čutimo danes bol naših ma-
ter in sester, ki trpe pod krutim
sovražnikom v naši stari domo-
vini in ki si same ne morejo po-
magati.

Tudi nam je sedaj nemogoče,
da bi jim kaj pomagale, zato
pa se moramo pripraviti, da
jim bomo nudile tem bolj izdat-
no pomoč potem, ko bo čas za
to, ko bo enkrat konec te krva-
ve morije, da jim bomo poka-
zale, da me nismo držale kri-
žem rok.

Sedaj pa moramo tem bolj
pomagati naši novi domovini,
ki nas je tako lepo sprejela in
nam je tako dobra. Saj je ni-
dežele na svetu, ki bi bila bolj-
ša, a sedaj nas ta nova domovi-
na kliče na pomoč in naša sveta
dolžnost je, da se temu klicu
odzovemo in pomagamo vsak
po svojih močeh. To svojo po-
moč lahko izkažemo s tem, da
kupujemo vojne bonde, deluje-
mo za Rdeči križ itd. Delujmo
na tem, da doseže naša dežela
zmago nad diktatorji in konec
bo groznega klanja. Pozdrav,
Frances Medved.

Živalski vrtovi v
zgodovini

Kolikor nam je znano iz zgo-
dovine, je bil prvi, ki si je ure-
dil v znanstvene svrhe živalski
vrt, starogrški modrijan in na-
ravoslovec Aristotel (od leta
384 do 322 pred K.). Njegova
atenska šola je imela tak vrt,
kjer so bile zbrane živali naj-
različnejših vrst od domačih v
Grčiji sami živečih do tujih
pripeljanih iz vseh delov sveta.

Aristotel pa ni uporabljal te
zbirke živih živali samo v šol-
ske namene, temveč za lastna
znanstvena opazovanja in raz-
iskovanja. Mnogi Aristotelovi
znanstveni podatki, ohranjeni v
njegovih spisih, izvirajo iz nje-
govega dela v živalskem vrtu.
Aleksander Veliki, ki je bil
Aristotelov prijatelj, je dajal
priljubljenemu modrijanu
mnogo denarja za njegove
znanstvene svrhe. Tako je za-
pisano v stari zgodovini, da je
prejel Aristotel od Aleksandra
Velikega 800 talentov (skoraj
pet milijonov današnjih grških
drahem). Razen tega je bilo
kraljevim vrtnarjem in lovem
zapovedano pomagati Aristote-
lu pri zbiranju živali in rastlin.
Če so ti podatki resnični, priča-
jo, da je kralj Aleksander ra-

zumel potrebe znanosti malone
z ameriško velikodušnostjo.

Lekarnarjeva pomota

V Bologni se je odigral dra-
matičen dogodek. V neko le-
karno je stopila ženska in za-
htevala za svojega osem let sta-
rega otroka čistilo. Lekarnar
menda ni dobro razumel zahte-
ve, zato ji je izročil neki strup.
Ko se je ženska že odstranila
iz lekarne, se je magister do-
misil svoje zmote in prosil ra-
dijsko postajo, naj sporoči ne-
mudoma da bi uporaba izroče-
nega zdravila utegnila povzro-
čiti otrokovo smrt. Radijska
postaja pa prav tedaj ni poslo-
vala. Lekarnar je zato odhitel
na prefekturo in prosil policijs-
skega ravnatelja, naj mu da na
razpolago policijski avto z zvoni-
čnikom, ki bo po mestu razgla-
sil usodno pomoto. Policijski
avtomobil je res odšel v mestni
del, kjer posluje lekarna in je
glasno opozarjal, da se otroku
ne sme postreči z zdravilom.
Slučajno so roditelji otroka iz-
vedeli za to opozorilo in mati
je prišla s strupom nazaj v le-
karno, kjer je dobila namesto
strupu pravo odvajalno sred-
stvo. Seveda je naslednji dan
vse mesto govorilo o dogodku,
vsi pa so bili veseli, da je bilo
otroku rešeno življenje.

MALI OGLASI

\$5,000, za 3 družine, 5 sob
zgorej, 5 spodej, kopališče; in za
eno družino, nasproti dvem ce-
stam; dohodki \$77. Lot 40x120.
\$2,000 takoj; vknjižba odobrena
za \$3,000. St. Clair in 67. cesta.
Vprašajte

McKENNA

1383 E. 55. St.
HE-5282; MU-4285 (98)

Gostilna naprodaj

Gostilna se proda poceni hi-
tremu kupcu. Za naslov izveste
v uradu tega lista.

(Apr. 23, 25, 27)

Bara naprodaj

Malo rabljena in v dobrem
stanu bara se proda po nizki
ceni, dolga je 12 čevljev; pro-
da se tudi sink, register in show
case. Odda se tudi prostor,
pripraven za vsako trgovino.
1142 E. 66. St. (98)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

Čistimo in oživimo!

Obleke, preproge, odeje, kar-
pete, vse bolj fine robe, volnene
ali svilene, čistimo in oživimo,
da imajo isti pogled kot takrat,
ko so bile nove.

Shramba (cold storage) za
obleke in kožuhovine (furs) sa-
mo 2 centa za en dolar zavarov-
valnine proti moljem, ognju ali
tatvini; plačate jesen, kadar jih
potrebujete.

Prihranite si 20 odstotkov,
ako sami prinesete. Pridemo tu-
di na vaš dom iskat. Pokličite
HENDERSON 7123.

Mervar's Dry Cleaning

Plant, Inc.
(Ustanovljena 1911)
5372 St. Clair Ave.
7801 Wade Park Ave.
(Apr. 21, 27, May 4, 11).

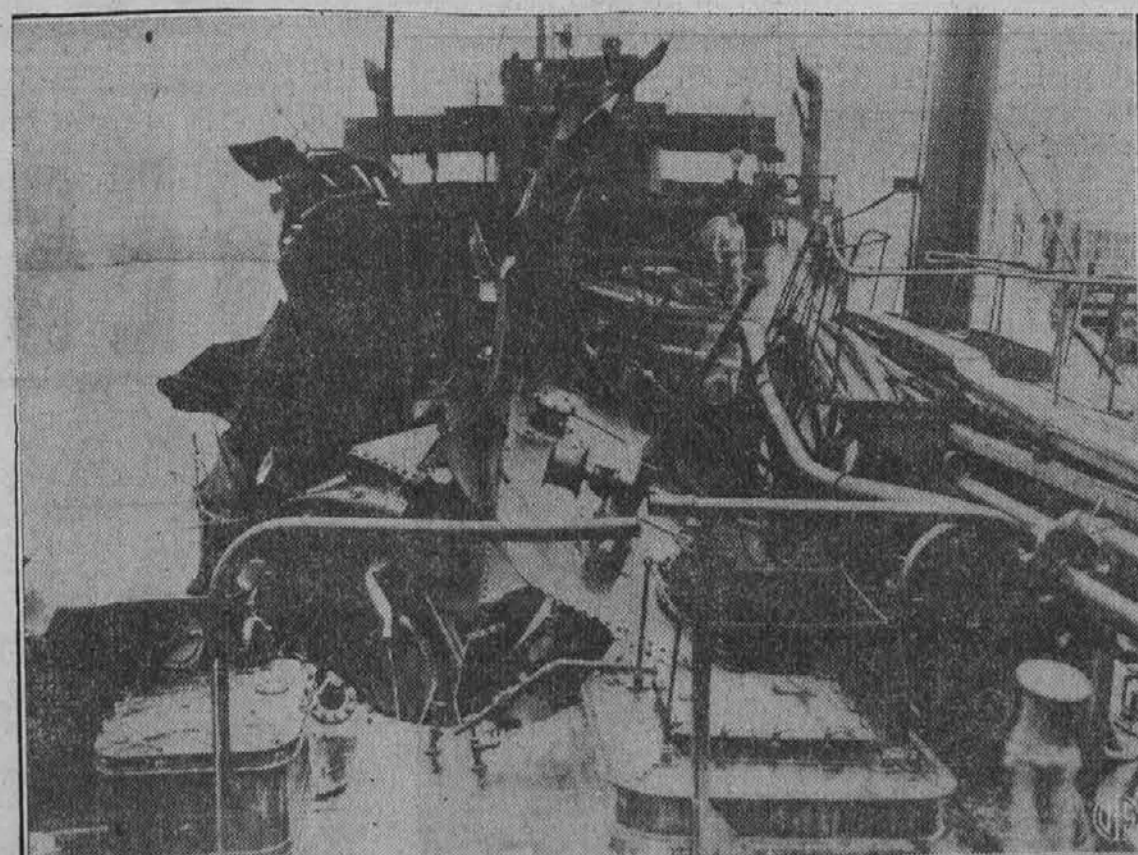
War Needs Money—YOURS!

This war calls for every ounce
of energy, every dime and dollar
we can muster for ships and
planes—and guns.
Hit the enemy with a \$25
Bond. Hurt him with a \$50
Bond. Help to blow him sky-
high with a \$100 or \$1,000 Bond.
Don't delay—every hour
counts. Buy United States
Defense Bonds and Stamps
TODAY.

General Thomas Holcomb, desni na sliki, si je ogledal divizijo ameriških marinov, ki
so na svoji novi postojanki na južnovzhodni obali. Z generalom na sliki so: (od leve) pol-
kovnik Leroy P. Hunt, polkovnik William J. Whaling in general-major Alexander A.
Vandegrift. Kot lahko opazite, imajo marini sedaj nove vrste helme.

Nacijski torpeda je zadel ta tanker, ki nam ga predstavlja gornja slika, sicer močno
poškodovan se je vseeno zavlekel brez pomoči v neko pristanišče ob Atlantiku. Kljub te-
mu, da je bil tanker skoro pretrgan na dvoje, je pripeljal v pristanišče tudi večino tovora
nepoškodovanega.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

"Pravim vam, da so drugi..."

"Ne pozabite, da moram ukrotiti cahorško sodrigo," je odvrnil nestrpno, "obenem pa te bedaste kmete, ki mislijo, da je prišel konec sveta. In oni drugi, ki govorijo o njih..."

"So nesprejemljivi," je krotko rekel abbe Benoit ter me pogledal, kakor bi hotel reči: saj veste, kako je.

"Nemogoče," sem ponovil.

"Zakaj?"

Odgovor mi je bil prizanešen. Obrnil sem se bil proti grajskim vratom; in baš ko je kapetan izrekkel to besedo, sem zagledal Andreja, ki je stopil v ogrado z gospodom de Saint-Alais. Način, kako je stari sluga javil: "Gospod markiz de Saint-Alais, ki želi govoriti z gospodom vikontom!" nas je nekoliko uklal, zakaj vsi smo čutili v njem pritaženo zmagovalnost; toda markiz, ki je prihajal k nam, ni z ničimer pokazal, da bi bil opazil to podrobnost. Pristopil je s svojim običajnim vedrim obrazom in me pristrčno pozdravil. Na prvi mah sem pomislil, da morda ne ve, kaj se je zgodilo ponoči; a njegove besede so pokazale, da ni tako.

"Gospod vikont," me je nepričakovano ogovoril, "hvaležni vam bom na veke. Snoči sem imel opravka izven doma in nisem mogel prihiteti na pomoč; tudi moj brat je prišel menda prepozno, ne glede na to, da je imel premalo ljudi s seboj. Sestra, ki sem jo srečal v hiši, mi je v naglici povedala, kako je bilo."

"Ali je mar vstala?" sem vzkliknil presenečen.

Ostali trije so se bili nekoliko odmaknili od naju, da bi lahko nemoteno govorili.

"Da," je odvrnil, smehljaje se mojemu začudenju. "Verjemite mi, gospod vikont, da mi vas je naslikala tako lepega, kakor le se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako lahko dobite v vašem polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je naravno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje. (apr. 25, 27.)

V. BLAG SPOMIN
15. OBLETNICE SMRTI BLAGOPOLNOGA OČETA

Joseph Klemenčič

ki je Bogu vdan preminil 26. aprila 1927

Dragi in ljubljeni oče. Močno žalostni klečimo na Tvojem grobu in jadrnega srca iščemo Tvojih blagih spominov. Ob tužni obletnici snivanja ob Tvoji ljubljeni soprogi, naši pokojni materi, Vama kličemo: Mir Vama bodi do svidenja nad zvezdami.

Zalujoci:

OTROCI,

Cleveland, O., 27. aprila, 1942.

čestitam na vašem pristopu?"

"Nikakor ne!" sem rekel ponosno. "Ta gospod" — pokazal sem na kapetana Hughesa — "mi je samo naštel nekaj razlogov, ki naj bi govorili v prilog njihovi želji."

"Toda najtežjega razloga vam ni omenil," se je oglasil kapetan in kratko salutiral. "Uverjen sem pa, gospod vikont, da ga ta trenutek že sami vidite v gospodu markizu de Saint-Alais!"

Markiz ga je mrzlo premeril z očmi.

"Najlepša hvala," je rekel prezirljivo. "Pri priliki se moram pomeniti o tej stvari kaj več. Za zdaj govorim z gospodom vikontom."

In spet se je obrnil k meni: "Ti gospodje so vas povabili medse. Ali naj razumem, da ste zavrnili njihovo ponudbo?"

"Vsekako," sem odgovoril. "Toda," sem dodal z razvnetim glasom, "iz tega še ne sledi, da bi mi nedostajalo hvaležnosti ali vobče človeškega čuvstva."

"Aa, a!" je dejal markiz.

Nato je vprašal povsem brezskrbno in nepriziljeno:

"Tamle vidim vašega slugo. Smem li za trenutek razpolagati z njim?"

"Izvolite!"

Mignil je Andreju, ki nas je gledal z vrha stopnic. Sluga je jadrno prihitel.

Saint-Alais se je znova obrnil k meni:

"Imam li vaše dovoljenje?"

Naklonil sem se, čeprav ga nisem razumel.

"Idite, prijatelj, stopite po gospodično de Saint-Alais," je velel. "Najdete jo v veliki dvorani. Prosite jo, naj nas pride počastiti s svojo prisotnostjo."

Andre je kar moči dostojanstveno odšel, mi ostali pa smo začudeni obstali na mestu. Nihče ni črnil besedice. Jaz sem se hotel ozreti na abbeja Benoit, kaj misli on, toda markiz ni niti za trenutek odvrnil svojih neprodinirnih oči od mene; bal sem se, da me ne bi imel za slabica.

Napsled se je pokazala na grajskem pragu gospodična Deniza in je krenila proti nam.

Napravljena je bila v obleko, ki jo je menda nekda nosila moja mati in ki je bila njej veliko predolga; toda podala se ji je čudovito. Čipkasta ruta ji je odevala ramena, druga taka ruta pa je ležala na napudranih lasih ter padala v drobni gubah na uhlje in vrat. Temu prelestnemu negležju je dajala rdečica njenih lic še posebno mikanost; stopala je proti nam in si z roko zakrivala oči pred solncem. Videl sem jo prvič, odkar so jo bile ženske snele z mojega sedla; bilo mi je, kakor da gledam boginjo, ki se mi bliža v mladi jutranji svetlobi. Kar razumeti nisem mogel, da sem se je bil odrekel. Obšla me je nezmisljena želja, da bi izval njenega brata na dvoboj ter jo ugrabil

Po večkratnih napadih japonskih bombnikov na mesto Darwin v severni Avstraliji je bilo mesto skoro popolnoma porušeno in prebivalci so pobegnili. Gornja slika je bila vzeta po napadu 19. februarja tega leta.

in odpeljal kamorkoli iz te strašne zmešnjave političnih strank.

Toda srce se mi je skrčilo, ko sem videl, da me ne pogleda. Ubožica je imela oči samo za gospoda markiza, kakor da jo z magnetno silo priteza k sebi.

"Gospodična," je resnobno izpregovoril markiz, "kakor vidim, ste se snoči rešili s tem, da ste sprejeli znak, ki ga imate tudi zdaj še na sebi. Noben podanik njegovega Veličanstva ne more s častjo nositi tega znaka. Napravite mi radost in snemite si ga."

Bledica in rdečica sta se vrstili na njenem obrazu, ko se je obupno ozrla na nas.

"Kaj pravite, gospod?" je zamrmrala, kakor da ga ne razume.

"Mislim, da govorim dovolj jasno," je dejal. "Bodite tako dobri in snemite to stvar."

Oklevala je, kriveč se pred ponižanjem; (nekaj trenutkov je bilo videti, kakor da se zdaj zdaj razjoče. Nato je z drhtečimi ustnicami in trepetajočimi prsti storila, kar je hotel od nje, ter jela odpenjati trobojno kokardo, ki so jo bile služkinje prenesle z večerajšnje obleke na današnjo, ne da bi bila ona kaj vedela o tem. Dolgo jo je snemala vpricho nas in v meni je vse vrelo od ogorčenja. Vendar pa se nisem upal poseči vmes; ostali so jo resnobno gledali, ne da bi se bil kdo oglašil.

"Hvala vam," je rekel gospod de Saint-Alais, ko se ji je naposled posrečilo. "Vidim, gospodična, da ste prava Saint-alaiska; rajši bi umrl nego dolgovali svojo rešitev izdajstvu. Bodite tako dobri pa vrzite ta gnus na tla in stopite nanj."

Pri teh besedah se je vsa zdrznila. Mislim, da je bilo z nami drugimi takisto. Vem le to, da sem že stopil naprej; ubranil bi ji bil, da ni gospod markiz iztegnil roke. Toda saj nisem imel pravice; mi smo bili samo gledalci, odločitev je bila na njej. Kako minuto je stala negibno, brez diha, z očmi uprtimi v brata; nato je, kakor ukleta v njegov čar, s krčevitim vzdihom počasi dvignila roko in izpustila kokardo. Sukaje se je pala na tla.

"Stopite nanjo!" je neusmiljeno ukazal markiz.

Ne da bi pogledala na tla, je pomaknila nogo naprej in se s stopalom dotaknila trobojnice.

XI

Dva tabora.

"Hvala vam, gospodična; zdaj vas ne zadržujem več," je dejal gospod de Saint-Alais.

A tega mu ni bilo treba povedati, zakaj še tisti mah, ko je bila izpolnila njegov ukaz, se je Deniza odvrnila od nas; in preden je utegnil odpreti usta, je v očividni bolesti planila proti stopnicam, zakrivaje si obraz z rokami in vsa držečica od ihtenja, ki se je slišalo prav do

nas.

Besnost me je obšla ob tem prizoru, a za trenutek sem se s silnim naporom obrzdal. Hotel sem počakati, kaj poreče markiz.

Toda on ni videl učinka svojih besed, ali ga pa ni maral videti.

"To je vse, gospoda," je rekel mirno; samo obraz mu je bil pobledel. "Hvala vam za vašo prijaznost. Poslej boste vedeli, kaj mislim o vaših uslugah in vaši trobojnici. Zase in za svoje ljudi odklanjam njihovo zaščito. Z morilci se ne pogajam."

Nisem se mogel več udrižati. Skočil sem predenj.

"Tudi jaz," sem vzkliknil, "tudi jaz, gospod markiz, imam nekaj povedati. Šele nekaj minut je tega, kar sem odrekel trobojnici, svojo pomoč in odklonil ponudbo njenih pristavev. Moj namen je bil, da se ne glede na vse razloge pameti pridružim vam. Bil sem član vaše stranke, čeprav nisem veroval vanjo, in da ste hoteli, bi me bili lahko priklenili k sebi. A ta gospod ima prav: vi sami ste najtežji razlog zoper samega sebe. Zato pa glejte, kaj storim! Glejte!" sem ponovil vzneseno. "Evo, gospod markiz, spoznajate sad svojega dejanja —!"

Tako govoreč sem pobral kokardo, ki jo je bila Deniza pohodila, in sem si jo z drhtečimi prsti pripel na prsi.

Markiz se je naklonil in na ustnicah mu je zaigral porogljiv nasmeh.

"Kokardo je tako lahko premeniti," je dejal.

Toda bil je bled od gneva in

videl sem, da bi me najrajši ubil za to lekcijo ki sem mu jo bil dal.

"Ali hočete morda reči, da izlahka menjam prepričanja?" sem vprašal bojvito.

"Pogodili ste, gospod vikont," je odvrnil.

Ostali trije, čeprav niso skrivali svojega ogorčenja, so se bili umaknili v stran in so naju pustili sama, baš tam, kjer sva stala pred tremi tedni, dan pred soarejo njegove matere. Kipeč od srda nad njegovim vedenjem proti sestri, sem ga spomnil te okolnosti in obenem z njo njegovih takratnih prerokovanj, ki so se bila tako slabo

obnesla.

Prijel me je za besedo.

"Slabo so se obnesla?" je rekel mrko. "Gotovo da, gospod vikont; a zakaj? Zato, ker se tisti, ki bi nas morali podpirati in braniti kralja, po vsej Franciji enaki vam; neodločni, ki sami ne vedo, kaj hočejo."

Zato, ker se francoski plemiči izkazujejo mlomarneže in strahopetce, nevredne imen, ki jih nosijo! Da, slabo so se obnesla," je nadaljeval s trpkim glasom, "zato, ker se vi, gospod de Saux, in drugi, ki so vam podobni, danes ogrevate za jutri za ono, in kličete zdaj 'Reforma!' uro nato pa 'Red!'"

ŽENINI IN NEVESTE!

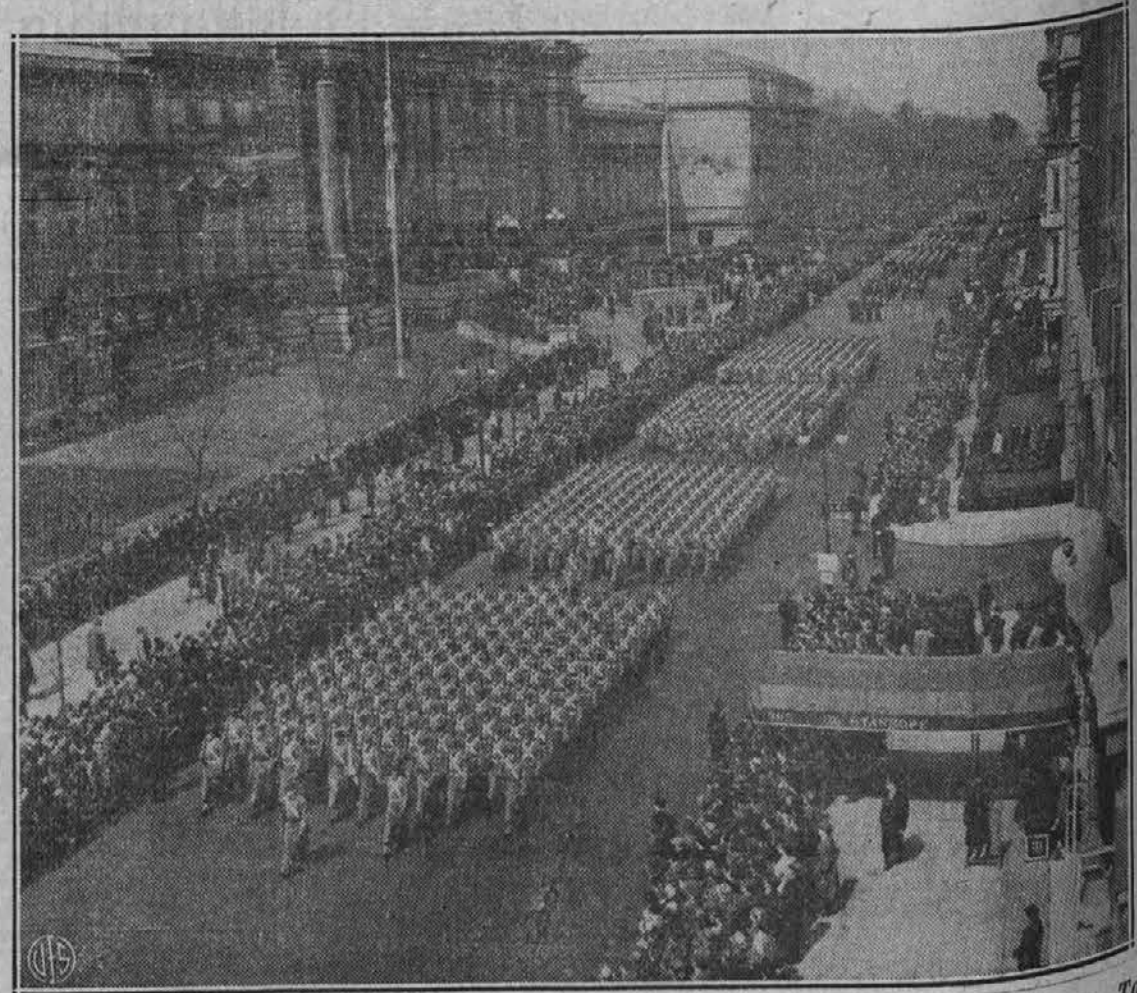
Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

Henderson 0628

NAŠI BODOČI GENERALI KORAKAJO...

Kar pogledajte jih, te naše bodoče generale, v kakem brezhibnem vedu korakajo. To so kadeti iz ameriške vojaške akademije West Point, ki so paradirali v New Yorku na "armadni dan." 1.000.000 ljudi jih je gledalo. Nobena vojaška edinica na svetu ni tako fino izurjena kot so ameriški kadeti, to je priznana resnica.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih